

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

27 FEBRUARI 1969

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 790 van de wet van
10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wet-
boek.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In artikel 790 van het Gerechtelijk Wetboek wordt bepaald dat de uitgifte ondermeer de naam, de voornaam, het beroep en de woonplaats van partijen moet bevatten en dit op straffe van nietigheid.

Tengevolge van een vergissing begaan in artikel 43, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, zijn de rechtbanken verplicht opzoeken te doen nopens het beroep van de gedaagde partij, daar de vermelding van het beroep van de persoon aan wie het exploit wordt betekend, niet vereist wordt.

Inderdaad in artikel 43, 2°, wordt in het exploit van betekening de vermelding vereist van het beroep van de persoon op wiens verzoek het exploit wordt betekend.

Het 3° van hetzelfde artikel wordt de vermelding van het beroep van de persoon aan wie het exploit wordt betekend niet vereist.

Om deze vergissing of vergetelheid te herstellen zou men in artikel 43, 3°, eveneens de vermelding van het beroep kunnen eisen.

De auteurs van dit wetsvoorstel zijn echter van mening dat het beter en eenvoudiger ware de vermelding van het beroep van partijen niet te verplichten op straffe van nietigheid verplicht te stellen.

Het is inderdaad niet steeds zo eenvoudig het beroep althans het juiste beroep te kermen van de te dagvaarden partij. Deze kan trouwens regelmatig van beroep veranderen.

Ook zal niemand kunnen beweren dat de al of niet vermelding van het beroep van de persoon aan wie het exploit betekend wordt belang heeft voor een goede rechtsbedeling.

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

27 FÉVRIER 1969

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 790 de la loi du 10 octobre 1967
contenant le Code judiciaire.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 790 du Code judiciaire dispose que l'expédition doit contenir notamment les nom, prénom, profession et domicile des parties, ceci à peine de nullité.

Par suite d'une erreur qui s'est glissée dans l'article 43, 3°, du Code judiciaire, les tribunaux sont contraints de se livrer à des recherches concernant la profession de la partie citée, la mention de la profession de la personne à laquelle l'exploit est signifié n'étant pas requise.

En effet, l'article 43, 2°, exige que l'exploit de signification contienne l'indication de la profession de la personne à la requête de qui l'exploit est signifié.

Au 3° du même article, la mention de la profession de la personne à laquelle l'exploit est signifié n'est pas exigée.

Pour remédier à cette erreur ou omission, il faudrait pouvoir exiger également la mention de la profession à l'article 43, 3°.

Les auteurs de la présente proposition estiment cependant qu'il serait plus simple de ne pas rendre obligatoire, à peine de nullité, la mention de la profession des parties.

En effet, il n'est pas toujours tellement aisé de savoir quelle est l'exacte profession de la partie à citer. Celle-ci peut d'ailleurs en changer régulièrement.

Aussi personne ne pourra prétendre que la mention ou l'omission de la profession de la personne à qui l'exploit est signifié présente de l'intérêt en vue d'une bonne administration de la justice.

P. LEYS,
H. SCHILTZ.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 790 van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd als volgt:

«Op straffe van nietigheid, bevat de uitgifte, behalve het opschrift en het formulier van tenuitvoerlegging de namen van de rechters, van de magistraat van het openbaar ministerie, indien hij gehoord is, de naam, de voor naam, de woonplaats van de partijen, en in voorkomend geval de naam en de hoedanigheid van de persoon die hen vertegenwoordigt, de gronden, het beschikkende gedeelte en de datum van de uitspraak van de beslissing.»

13 februari 1969.

p, LEYS.
H. SCHILTZ.
J. BELMANS.
E. RASKIN

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 790 de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire est modifié comme suit:

«A peine de nullité, l'expédition contient, outre l'intitulé et la formule exécutoire, les noms des juges, du magistrat du ministère public, s'il a été entendu, les nom, prénom et domicile des parties et, le cas échéant, les nom et qualité de la personne qui les représente, les motifs, le dispositif et la date de la prononciation de la décision,)

13 février 1969.